

og beskyttes. Det er reelt 90 pct. af landet, der kommer til at ligge uden for Natura 2000 og eventuelt kommende nationalparker.

Angående landområdemidlerne vil jeg sige, at når vi kommer ind i den her diskussion, er det jo også hele tiden en diskussion om finansiering. Der er bl.a. også nogle, der har påpeget, at en forøgelse af landområdemidlerne ved at tage op til 20 pct. af den direkte landbrugsstøtte ville være et væsentligt, vigtigt og afgørende instrument til at sikre nationalparkerne. Og i gruppens rapport – på side 12 i den papirkopi, jeg har – kan man bl.a. læse om nogle af de tiltag, der har direkte sammenhæng med landbrugsdrift og nationalparker, og det ville vel også være meget naturligt efter regeringens noget for noget-princip, at man afkobler de 20 pct.

Kl. 22.00

Kerneområdet er jo det område i nationalparken, der indeholder de helt særlige naturkvaliteter, der oftest berettiger oprettelsen af nationalparker, dvs. særlig sjældne og vigtige naturtyper og truede arter, som måske også kræver ekstraordinær naturbeskyttelse. Og det er afgørende for os, at kerneområderne også muliggør mere dynamisk natur og styrker mulighederne for øget biodiversitet.

Men det betyder selvfølgelig, at det i kerneområderne kan være nødvendigt med begrænsninger af eksisterende aktiviteter og indskrænkninger i kommende aktiviteter. Og det betyder helt konkret, at kerneområderne kun skal indeholde erhvervsaktiviteter, der bidrager positivt til naturbeskyttelsen i den pågældende nationalpark.

Socialdemokratiet lægger også meget vægt på borgerinddragelsen i den videre proces hen imod nationalparker. Teknologirådet har fremlagt en glimrende model til sikring af alle interessenters og borgernes inddragelse.

I den diskussion kommer man jo også uvægerlig ind på diskussionen om vetoret. Ikke at den på nogen som helst måde bliver aktuel, men det er Socialdemokratiets opfattelse, at enkeltparter ikke skal have vetoret i afgørende spørgsmål i forhold til planlægning, udpegning og udvikling af kommende nationalparker. For ordet national har jo ingen som helst betydning, hvis der er en, der fuldstændig kan forpurre det hele. Men jeg tror dog også på, at man via en lokal dialog og via borgerinddragelse vil sikre, at man slet ikke kommer i den diskussion.

Som jeg sagde i starten, så synes vi, at følgegruppens rapport er et rigtig godt udgangspunkt for de kommende nationalparker, og vi glæder os meget til de kommende års diskussioner og forhåbentlig også heroiske beslutninger på dette område.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Heroiske beslutninger, ja, men jeg synes, det lød, som om Socialdemokratiet er inde på det helt rigtige spor, og at det bliver muligt at få en fælles opbakning bag det lovforslag, som skal fremsættes til efteråret.

Der er dog ét punkt: heroiske beslutninger, mange parker, store budgetter – der tror jeg måske, at der kan ligge en vis prioritering i, hvad vi vælger. Det er det ene.

Det andet er, at man jo kunne tænke sig, at vi, når nationalparker ikke har været afprøvet i Danmark før, så startede med nogle få for at få nogle erfaringer og derefter fik flere. Hvordan forholder ordføreren sig til det?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er jo en lidt underlig diskussion, altså, hvad der er højest, Rundetårn eller et tordenskrald, for hvad er få i den her forbindelse? Hvis man kigger ud over landets grænser, vil man sige, at fire er få, eller at fem er få. Når vi kigger herhjemme, vil man sige: Uha, det er rigtig mange.

Jeg tror bare, det er vigtigt, når man kigger på de høringssvar, der er, og også, når man ser på det momentum, der rent faktisk er ude lokalt, at vi er klar over, at der er nogle, der nu har været i gang med en proces i 3 år og lige nu går og venter på, at der også herinde bliver truffet nogle beslutninger. Hvis der er for mange af dem, der får en spand koldt vand i hovedet, risikerer vi jo, at det lokale engagement i nogle af de områder, som vi rent faktisk gerne – forhåbentlig alle sammen – vil være med til at prioritere, er skudt i stykker i mange år ud i fremtiden.

Selvfølgelig er det ikke realistisk, at vi skal have alle sammen med, og der er nogle, der er faldet fra og alt muligt andet. Men jeg har bemærket, at ministeren har sagt en, to, måske tre, og jeg har også bemærket, at den nationale følgegruppe med Agerskov og Wilhjelm i spidsen straks forhøjede det til i hvert fald fire, så mon ikke vi kan finde en løsning et eller andet sted?